

**UCHWAŁA NR XXVII/240/2026
RADY GMINY KŁODAWA**

z dnia 21 lipca 2026 r.

w sprawie w sprawie przekazania skargi złożonej dnia 25.06.2026r. na Uchwałę Rady Gminy Kłodawa nr XXXII/240/13 z dnia 09 października 2013r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kłodawa dla obrębu Santocko do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2026 r., poz. 662 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 143 z późn. zm.) Rada Gminy Kłodawa uchwala co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. skargę złożoną dnia 25 czerwca 2026r. na Uchwałę Rady Gminy Kłodawa nr XXXII/240/13 Rady Gminy Kłodawa z dnia 09 października 2013r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kłodawa dla obrębu Santocko, która stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Wójta Gminy Kłodawa do:

- 1) przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. niniejszej uchwały wraz z odpowiedzią na skargę oraz dokumentacją sprawy;
- 2) reprezentowania Rady Gminy Kłodawa przed sądami administracyjnymi;
- 3) udzielenia pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania Rady Gminy Kłodawa osobom posiadającym uprawnienia radcy prawnego lub adwokata.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Kłodawa

Gerard Mirosław Bieryło

Załącznik do uchwały nr XXVII/240/2026

Rady Gminy Kłodawa

z dnia 21 lipca 2026 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gorzowie Wlkp.**

ul. Dąbrowskiego 13

66-400 Gorzów Wlkp.

Skarżący:

Organ:

Rada Gminy Kłodawa

66-415 Kłodawa ul. Gorzowska 40

NIP Gminy Kłodawa: 5991011288

REGON Gminy Kłodawa: 210966912

Odpowiedź na skargę

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. 2026, poz. 143 z późn. zm., zwanej dalej p.p.s.a.) przekazuję skargę z dnia 25 czerwca 2026 r. na uchwałę Rady Gminy Kłodawa nr XXXII/240/13 z dnia 9 października 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kłodawa dla obrębu Santocko, wraz z odpowiedzią na skargę oraz kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy, jednocześnie wnosząc o:

- **odrzuć skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 p.p.s.a. jako niedopuszczalnej,**
- **ewentualnie – w razie nieuwzględnienia wniosku o odrzucenie – oddalenie skargi w całości,**
- **zasądzenie od Skarżącego na rzecz organu kosztów postępowania, według norm przepisanych.**

W pierwszej kolejności organ podnosi zarzut niedopuszczalności skargi. Zaskarżona uchwała została podjęta w dniu 9 października 2013 r., a zatem – stosownie do art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2017 poz. 935) – do jej zaskarżenia stosuje się art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 czerwca 2017 r., uzależniający dopuszczalność skargi od uprzedniego bezskutecznego wezwania organu do usunięcia naruszenia prawa, oraz terminy określone w art. 53 § 2 p.p.s.a. w brzmieniu dawnym, tj. 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie albo 60 dni od dnia wniesienia wezwania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 sierpnia 2018 r., sygn. akt II OSK 1624/18; uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 kwietnia 2007 r., sygn. akt II OPS 2/07). Skarżący przed wniesieniem skargi nie wystosował do Rady Gminy Kłodawa wezwania do usunięcia naruszenia prawa. Charakteru takiego nie ma wniosek Skarżącego z dnia 4 maja 2026 r. o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – pismo to bowiem zmierzało do wszczęcia procedury planistycznej zmiany planu na przyszłość istniejącego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie zawierało natomiast żądania usunięcia naruszenia interesu prawnego wywołanego zaskarżoną uchwałą. Brak bezskutecznego wezwania czyni skargę niedopuszczalną i uzasadnia jej odrzucenie na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 p.p.s.a.

Z ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi, organ wnosi o oddalenie skargi z uwagi na okoliczności wskazane poniżej.

W dniu 9 października 2013 r. Rada Gminy Kłodawa podjęła uchwałę nr XXXII/240/13 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kłodawa dla obrębu Santocko (Dz. Urz. Woj. Lub. 2013.2155) w związku z uchwałą nr XVI/97/07 Rady Gminy Kłodawa z dnia 31 października 2007 r. w sprawie: przystąpienia do opracowania planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kłodawa dla obrębu Santocko. Uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podejmowana

w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2026, poz. 538 z późn. zm.) (zwana dalej u.p.z.p.), które szczegółowo określają procedurę, jaka jest wymagana przy tego rodzaju uchwałach. Przy czym wskazać należy, że zgodnie z art. 28 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania planu ogólnego lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Wskazany przepis ustanawia zatem dwie podstawowe przesłanki zgodności uchwały o miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego z przepisami prawa – przesłankę materialnoprawną nakazującą uwzględnienie zasad sporządzania planu oraz przesłankę formalnoprawną nakazującą zachowanie procedury sporządzenia planu i właściwości organu. Ostatnia z wymienionych przesłanek odnosi się do sekwencji czynności, jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia miejscowego planu, poczynwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu, a skończywszy na jego uchwaleniu. Pojęcie zasad sporządzania planu należy natomiast wiązać ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc jego zawartością (część tekstowa, graficzna i załączniki), przyjętych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 11 września 2008 r. sygn. akt II OSK 215/08; z dnia 25 maja 2009 r. sygn. akt II OSK 1778/08; z dnia 29 listopada 2016 r. sygn. II OSK 1598/15; z dnia 12 listopada 2019 r., sygn. akt II OSK 3184/17, a także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 20 czerwca 2023 r., sygn. akt II SA/Wr 892/22 [w:] CBOSA).

Ponadto, władztwo planistyczne jest wynikającą z przepisów art. 3 ust. 1 u.p.z.p. kompetencją gminy do samodzielnego i zgodnego z jej interesami kształtowania polityki przestrzennej. Obejmuje ono samodzielne ustalenie przez gminę przeznaczenia terenów, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy (art. 3 ust. 1 i art. 15 ust. 2 u.p.z.p.). W zakres władztwa planistycznego wchodzi, z mocy art. 6 ust. 1 u.p.z.p., ustalenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego sposobu wykonywania prawa własności nieruchomości. Koncepcja władztwa planistycznego oznacza, że w niektórych przypadkach ustalenia planu mogą ingerować w interesy prywatne podmiotów skarżących w sposób odbierany przez nich jak niekorzystny, natomiast nie musi z tym być z tym powiązane przekroczenie granic władztwa planistycznego (por. wyrok NSA z dnia 29 listopada 2016 r. sygn. II OSK 1598/15).

Zaskarżona uchwała, jako akt prawa miejscowego podlegała badaniu przez Wojewodę Lubuskiego, który nie dostrzegł naruszeń prawa dot. procedury podejmowania tejże uchwały. Wymagane prawem ogłoszenia, obwieszczenia oraz informacje podawane były do publicznej wiadomości poprzez publikację w prasie, na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Kłodawie oraz na tablicy ogłoszeń z możliwością składania najpierw wniosków (dwukrotnie – odpowiednio w 2008 r. [82 wnioski], oraz na skutek zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kłodawa – ponownie, wskutek powtórzenia procedury planistycznej, w 2010 r. [23 wnioski]), a następnie uwag do projektu planu miejscowego na etapie wyłożenia tego planu do publicznego wglądu. Z projektem planu miejscowego można było zapoznać się w dniach od 2 lipca do 23 lipca 2013 r. w siedzibie Urzędu Gminy w Kłodawie oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej. W dyskusji publicznej w sali wiejskiej w Kłodawie w dniu 15 lipca 2013 r., włącznie z projektantami oraz przedstawicielami Urzędu Gminy w Kłodawie, wzięło udział 6 osób. Uwagi do projektu planu można było składać do dnia 6 sierpnia 2013 r. Wpłynęły tylko 2 uwagi. Tym samym, zarówno dyskusja publiczna nad założeniami planistycznymi przyjętymi w projekcie planu miejscowego, jak i możliwość składania uwag nie spotkały się z powszechnym zainteresowaniem mieszkańców.

Co więcej i co szczególnie warto podkreślić, niezależnie od powyżej wskazanej prawem standardowej procedury planistycznej (wyłożenie projektu planu do publicznego wglądu), Wójt Gminy Kłodawa postanowił dodatkowo i wyprzedzająco udostępnić na stronie internetowej Urzędu Gminy w Kłodawie – najpierw koncepcję (w dniu 23 sierpnia 2011 r. – 31 wniesionych zastrzeżeń), a następnie projekt planu miejscowego na stronie internetowej pracowni projektowej (w dniu 22 lutego 2013 r.). To wstępne udostępnienie projektu planu miejscowego zostało zwieńczone zorganizowanym spotkaniem z mieszkańcami gminy Kłodawa w sali wiejskiej w Santocku. Ze spotkania tego sporządzono w dniu 4 marca 2013 r. protokół. W spotkaniu uczestniczyło 11 osób, włącznie z projektantami planu i pracownikami tut. Urzędu. Wójt Gminy Kłodawa decydując się na dodatkowe udostępnienie koncepcji, a następnie projektu planu miejscowego wziął pod uwagę specyfikę procedowanego planu, tj. jego skomplikowany charakter funkcjonalno-przestrzenny (złożoność problemów planistycznych) ze względu na wielkość obszaru objętego planem (cały obręb Santocko) mając na celu przede wszystkim zwiększenie partycypacji społecznej. W ten sposób każdy zainteresowany mógł złożyć

swoje zastrzeżenia w celu wyeliminowania potencjalnych konfliktów przestrzennych, jeszcze przed formalnym (t.j. zgodnie z u.p.z.p.) wyłożeniem projektu planu do publicznego wglądu, o którym mowa powyżej.

Elementem procedury planistycznej sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są również zagadnienia techniczne związane z przygotowaniem odpowiednich materiałów planistycznych służących realizacji planu. Zagadnienia te w ówczesnym stanie prawnym regulowało szczegółowo rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. 2003 nr 164 poz. 1587). Zgodnie z §2 pkt 5 tego rozporządzenia materiałem planistycznym są opracowania, analizy, prognozy i studia sporządzone na potrzeby projektu planu miejscowego, a także opracowania, koncepcje, projekty, plany i programy dotyczące obszaru objętego projektem planu miejscowego, sporządzone na podstawie przepisów odrębnych. W §10 ust. 2 rozporządzenia jw. ustawodawca stwierdził: „Materiały planistyczne sporządzone na podstawie przepisów odrębnych, wykorzystywane na potrzeby projektu planu miejscowego, powinny być aktualne na dzień przystąpienia do sporządzania tego projektu”. Niewątpliwie podkład mapowy stanowiący urzędową kopię mapy zasadniczej gromadzonej w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym prowadzonym przez właściwy organ w rozumieniu art. 6a ust. 1 pkt 2 lit b) ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (ówcześnie t.j. Dz. U. 2010 nr 193 poz. 1287 z późn. zm.), tj. właściwego starostę, pozyskany w trybie art. 40a ust. 2 pkt 4 tej ustawy stanowi taki materiał planistyczny. Wójt Gminy Kłodawa pozyskał taki materiał planistyczny w postaci urzędowej kopii mapy zasadniczej na potrzeby realizacji zadania publicznego w postaci miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w dniu 18 stycznia 2012 r. (karta rejestracyjna udostępnianej mapy cyfrowej – identyfikator w aktach sprawy), a zatem w pełni zrealizował obowiązek, o którym mowa w rozporządzeniu jw. Co więcej, tym samym, Wójt Gminy Kłodawa pozyskując podkład mapowy w styczniu 2012 r. z własnej inicjatywy dokonał jego aktualizacji (pomimo braku takiego wymogu formalnego określonego przepisami prawa), mając świadomość upływu czasu od ww. uchwały o przystąpieniu do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podjętej w październiku 2007 r. (wg stanu mapy zasadniczej na 18 stycznia 2012 r. w ewidencji gruntów i budynków widniała działka o nr ewid. 458/2, obręb Santocko).

Ponadto zauważyć należy, iż procedura uchwalania dokumentów planistycznych, ze względu na ich specyfikę, jest procesem długotrwałym. Celem uzyskania jak największej zgodności projektowanych ustaleń z pozyskaną mapą zasadniczą (której ewidencja gruntów i budynków jest integralną częścią), w art. 94 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (już ówcznie: t.j. Dz. U. 2010 nr 102 poz. 651 z późn. zm.) wprowadzono konieczność zawieszenia postępowania w sprawie podziału nieruchomości w sytuacji, gdy wniosek o podział został złożony po upływie 6 miesięcy, licząc od dnia podjęcia przez gminę uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, lub po wyłożeniu projektu planu miejscowego do publicznego wglądu. Przepisów tych, zgodnie z ustawą jw., nie stosuje się jednak dla nieruchomości wykorzystywanych na cele rolne i leśne.

Właściciel (pierwotnej) działki nr ewid. 458/2 obręb Santocko w kwietniu 2012 roku dokonał podziału ww. nieruchomości w trybie rolnym, który odbywa się bez bezpośredniego udziału Gminy (tj. poprzez zgłoszenie właściwego operatu do zasobu prowadzonego przez Wydział Geodezji i Kartografii Starostwa Powiatowego w Gorzowie Wielkopolskim – zasobu prowadzonego zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. z art. 7d ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz. U. 2024 poz. 1151 z późn. zm.); Starosta o tak dokonanym podziale, tj. podziale w trybie rolnym nie informuje Wójta Gminy). Analiza akt sprawy wykazała, że współwłaściciel nowej działki o nr ewid. 458/4 i jednocześnie Skarżący, powstałej po podziale w kwietniu 2012 r. działki o nr ewid. 458/2, na żadnym etapie procedury planistycznej nie skorzystał z możliwości złożenia wniosków oraz na późniejszym etapie procedury – uwag do projektu planu (w ramach wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu w lipcu 2013 r., kiedy był już współwłaścicielem nieruchomości nr 458/4, w której udziały nabył 15 czerwca 2012 r.). Co więcej – nie zgłosił również zastrzeżenia do projektu planu miejscowego, pomimo, iż Wójt Gminy Kłodawa – wychodząc naprzeciw lokalnej społeczności poza przewidzianą prawem procedurą planistyczną – ogłosił o takiej możliwości w odniesieniu do koncepcji planu już w sierpniu 2011 r., a zatem na blisko rok przed nabyciem przez Skarżącego udziałów w nieruchomości w dniu 15 czerwca 2012 r. (istniała zatem z dużym wyprzedzeniem czasowym możliwość zapoznania się z projektowanymi ustaleniami przyszłego planu miejscowego); podobnie nie zgłosił zastrzeżeń do projektu planu w lutym 2013 r. jeszcze przed jego formalnym wyłożeniem, będąc już współwłaścicielem nieruchomości, tym samym nie ujawniając poczynionych działań podziałowych – przeprowadzonych w trybie rolnym, czyli bez wiedzy organu prowadzącego procedowanie planu miejscowego

– zwieńczonych podziałem działki o nr ewid. 458/2, wskutek którego wytyczono działkę o nr ewid. 458/4.

Wobec sformułowanych powyżej argumentów Rada Gminy Kłodawa uznaje za całkowicie niezasadne formułowane przez Skarżącego o zarzuty z art. 28 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 2 pkt 7 oraz art. 6 ust. 1 u.p.z.p. oraz zarzuty z art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 3 Konstytucji RP i art. 140 Kodeksu cywilnego, jakoby Wójt Gminy Kłodawa opracowujący projekt planu miejscowego, a następnie Rada Gminy Kłodawa uchwalając przedmiotowy projekt przekroczyła granice przysługującego jej władztwa planistycznego poprzez arbitralne, tj. bez poszanowania prawa własności, wyznaczenie drogi wewnętrznej 425KDW2 przez środek prywatnej działki z jednoczesnym całkowitym zignorowaniem aktualnego w dacie podejmowania uchwały stanu geodezyjnego i prawnego oraz jakoby doszło do nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego naruszenia istoty prawa własności Skarżącego poprzez bezpodstawne i nadrzędne przedłożenie bliżej nieokreślonego interesu publicznego nad interes prywatny, bez zachowania zasad równości i proporcjonalności. Zastosowanie bowiem przewidzianego prawem władztwa planistycznego organu na żadnym etapie procedury planistycznej nie miało charakteru arbitralnego rozstrzygnięcia co do przebiegu drogi wewnętrznej jw., a stanowiło jedynie potrzebę zapewnienia obsługi komunikacyjnej przeznaczanych w planie terenów pod nową zabudowę mieszkaniową, przy uwzględnieniu pełnej partycypacji społecznej. Wójt Gminy Kłodawa przy procedowaniu projektu planu miejscowego z własnej inicjatywy wychodził naprzeciw wszystkim zainteresowanym mając świadomość złożoności problemów planistycznych oraz z własnej inicjatywy dokonał – pomimo braku takiej konieczności prawnej – aktualizacji podkładu mapowego na potrzeby opracowania planu miejscowego. Skarżący natomiast miał możliwość (kilkukrotną) zapoznania się z projektem procedowanego aktu planistycznego, poprzez wniesienie stosownego wniosku lub uwagi (jak również dodatkowo – zastrzeżenia) – zarówno przed, i jak i po zakupie nieruchomości, której przedmiotowa skarga dotyczy – i tym samym poinformowanie Wójta o dokonanych poza wiedzą tut. organu, we własnym zakresie, podziale nieruchomości. W tym kontekście dodać należy, iż Skarżący nie skorzystał także z możliwości zasięgnięcia bieżącej informacji o procedowanym planie miejscowym w tut. Urzędzie.

Odnosząc się odrębnie do zarzutu naruszenia art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 140 Kodeksu cywilnego wskazać należy, że ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości nastąpiło „w drodze ustawy” w rozumieniu art. 64 ust. 3 Konstytucji RP. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest bowiem aktem prawa miejscowego wydanym na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego zawartego w u.p.z.p., której art. 6 ust. 1 stanowi, że ustalenia planu kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości, a treść prawa własności wyznaczają przy tym ustawy i zasady współżycia społecznego (art. 140 Kodeksu cywilnego). Nie doszło również do naruszenia istoty prawa własności – wyznaczenie drogi wewnętrznej 425KDW2 nie pozbawia Skarżącego udziału we współwłasności nieruchomości, nie stanowi wywłaszczenia ani nie wyłącza uprawnień do korzystania z nieruchomości i rozporządzania nią, a jedynie określa przeznaczenie części terenu. Ustawodawca przewidział nadto system gwarancyjny: jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego korzystanie z nieruchomości w dotychczasowy sposób stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właścicielowi przysługują roszczenia odszkodowawcze albo żądanie wykupu na podstawie art. 36 ust. 1 u.p.z.p., co dopełnia proporcjonalność przyjętych rozwiązań planistycznych.

Ingerencja w prawo własności spełnia także test proporcjonalności wynikający z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Wyznaczenie drogi wewnętrznej 425KDW2 było przydatne i konieczne dla zapewnienia obsługi komunikacyjnej terenów przeznaczonych w planie pod nową zabudowę mieszkaniową, a więc służyło celowi legitymowanemu – ochronie ładu przestrzennego oraz interesowi publicznemu i interesom prawnym właścicieli nieruchomości sąsiednich; przebieg drogi ustalono w oparciu o materiał planistyczny aktualny na dzień jego pozyskania, przy partycypacji społecznej rozszerzonej ponad wymogi ustawowe. W orzecznictwie przyjmuje się, że ustalenia planu miejscowego mogą ograniczać prawo własności i nie narusza to Konstytucji, o ile ograniczenie pozostaje w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do celów, dla których je ustanowiono, a organ planistyczny dokonał wyważenia interesu publicznego i interesów prywatnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 listopada 2020 r., sygn. akt II OSK 1464/18); w szczególności plan miejscowy nie narusza zasady proporcjonalności, gdy mieści się w granicach władztwa planistycznego i służy zapewnieniu ładu przestrzennego oraz dostępności komunikacyjnej terenów (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 sierpnia 2025 r., sygn. akt II OSK 1671/24). Podkreślenia wymaga wreszcie, że niekorzystne usytuowanie drogi względem granic działki nr ewid. 458/4 jest następstwem podziału nieruchomości dokonanego w trybie rolnym – poza wiedzą organu – przez poprzednika prawnego Skarżącego, nie zaś arbitralnego działania organów gminy.

W uzupełnieniu powyższego nadmienić należy również, że w dniu 4 maja 2026 r. do Rady Gminy Kłodawa wpłynął wniosek Skarżącego o o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wnioskodawca uczestnicząc w posiedzeniu właściwej merytorycznie komisji Rady Gminy został poinformowany przez kierownika Referatu Planowania Przestrzennego i Budownictwa Urzędu Gminy Kłodawa, że korekta przebiegu drogi wyznaczonej w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Kłodawa dla obrębu Santocko na działkach o nr ewid.: 458/3 i 458/4 (przy czym Skarżący jest współwłaścicielem działki nr ewid. 458/4) jest możliwa w obecnej sytuacji poprzez połączenie tych działek i ponowny podział zgodny z planem. Nadmieniono również, że Wójt Gminy Kłodawa ma w planach systematyczną aktualizację istniejących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy, w tym dla obrębu Santocko, zgodnie z kierunkami polityki przestrzennej wskazanymi w planie ogólnym gminy uchwalonym przez Radę Gminy Kłodawa uchwałą nr XXV/225/2026 z dnia 26 maja 2026 r. w sprawie uchwalenia planu ogólnego gminy Kłodawa w związku z reformą planistyczną wprowadzoną ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1688 z późn. zm.). Rada Gminy Kłodawa uchwałą nr XXV/224/2026 z dnia 26 maja 2026 r. w sprawie rozpatrzenia wniosku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Santocko zajęła tożsame z niniejszą odpowiedzią na skargę stanowisko w przedmiotowej sprawie. Podkreślenia wymaga, że pismo Skarżącego z dnia 4 maja 2026 r. zostało zatytułowane i sformułowane jako wniosek o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (żądanie korekty przebiegu drogi na przyszłość, w drodze zmiany planu) i w takim też charakterze zostało rozpatrzone – na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 241, art. 242 § 1 i art. 244 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Pismo to nie zawierało żądania usunięcia naruszenia interesu prawnego wywołanego zaskarżoną uchwałą, wobec czego – wbrew zawartemu w skardze twierdzeniu o „wyczerpaniu trybu przedprawnego” – nie stanowiło wezwania do usunięcia naruszenia prawa w rozumieniu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w brzmieniu mającym zastosowanie w niniejszej sprawie, co czyni skargę niedopuszczalną.

Mając na uwadze powyższe rozważania nie można podzielić zarzutu istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, ani zarzutu naruszenia art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 3 Konstytucji RP i art. 140 Kodeksu cywilnego. Skarga podlega zatem odrzuceniu jako niedopuszczalna, ewentualnie zaś – oddaleniu w całości.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 143 z późn. zm.) skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Natomiast art. 54 §2 ww. ustawy stanowi, iż organ, o którym mowa w §1, przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania. Argumenty faktyczne i prawne przemawiające za podjęciem niniejszej uchwały zawiera załącznik – odpowiedź na skargę. Podjęcie niniejszej uchwały jest niezbędne w celu wypełnienia ustawowych obowiązków nałożonych na organ samorządu terytorialnego ww. ustawą.